

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CIIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

potest, & ad quā nepos masculus; primi conductoris, exclusa eius filia, semel fuit admittus. si hic nepos decesserit absq; filiis, superstitē dicta filia, & nepotibus ex ea, emphyteosim esse finitam, & ad ecclesiam deuolutam, & de ea proximiores ultimi decedentis, & non prioris emphyteotae, sicq; fratrem uterinū dicti nepotis ultimi defuncti, exclusis filia, & nepotibus praedictis, renouandos esse, hic demonstratur.

CONSILIVM CV.

IN hac causa renouationis ab ecclesia faciēda, an per mortem Camilli emphyteosis dicatur finita, & ad ecclesiam deuoluta, conclusiue loquendo dico illam esse finitam, & ad ecclesiam deuolutā, nam & si superest do. Iulia filia primi emphyteotae, quae possit dici in concessione comprehensa, cū emphyteosis uideatur comprehensa non solum pro filiis, & nepotibus masculis, ut ex uerbis concessionis inferitur, iunctis iis, quae uoluit Bar. in l. liberorum. ff. de verb. significat. sed etiam pro feminis, non extantibus masculis, ut colligitur ex decreto apostolico, & ex statutis ciuitatis Celsenae, tñ ex quo ipsa D. Iulia fuit à Camillo nepote primi emphyteotae exclusa, ea penitus dicitur exclusa adeo, qd etiam deficiente Camillo sine liberis, prout defecit, nullus potuit esse locus dictae D. Iuliae, seu descendētibz ab ea, uel ab alia filia primi conductoris, quoniam cum simpliciter feminae uocentur, seu admittantur, filiis, seu masculis nō extantibus, & ipsa do. Iulia semel fuerit exclusa, semper & perpetuo debet dici exclusa, etiam si contingeret. Camillum, qui eā exclusit, postea sine liberis deficere, ut de hoc est text. clarus, qui loquitur in feudis, & consequenter etiam in bonis emphyteoticis ecclesiae locum habebit, ueluti doctores communiter in uariis locis arguunt, in c. 1. §. quin etiam. episc. uel Abb. ubi And. de Isernia per illum text. inquit, quod si facta sit mihi inuestitura pro me, & filiis, & descendētibz masculis, & feminis, & superextiterit filius masculus, ac filia foemina, masculus solus, exclusa foemina, admittitur; & si postea filius mortuus sit, filia foemina non succedit, ex quo semel fuit exclusa: qd secundum aliquos procedit etiam, si ipse filius masculus post mortem patris sui illico fuisset mortuus, ut expressē uoluit ibi And. de Iser. summus feudista reprehendēdo glo. ibi, quae contrarium dixit; & posito glo. illam uerum dicere, tñ hic non est casus noster, quia Camillus nepos primi conductoris, diu post illius mortem uixit, & ideo sumus in casu, in quo Iulia etiam post mortē Camilli remanet ab emphyteosi exclusa, nec ex prouidētia sui patris, nec ex tenore, seu uirtute inuestiturae uenire pōt, ut infra dicetur; idem uoluit Bal. in d. §. quin etiam, dicens, nota, qd filia semel exclusa propter masculum remanet in perpetuum exclusa, ita qd mors masculi deinceps illi non patrocinatur; qd est notatu dignum ad statuta dicentia, qd moriēte patre cū filiis, & descendētibz masculis foeminae nō succedant, qd si masculus superstes successit, deinde sine liberis mortuus sit, locus foeminis ad successionem patris patere nō dicitur, sed ipsi filio succedent proximiores ab intestato siue masculi, siue foeminae, & consequēter si illius foror, quae ab eo fuerat à successionē patris exclusa, reperiat ipsi fratri decedēti proximior, ea potuit illi tanquā in bonis, & hereditate fratris succedere, tñ nisi statutum diceret, qd filiae foeminae non succedāt, donec, seu quousque masculus extiterit, ut ibi per Bald. & faciunt ad praedicta ea, quae habentur per Bartol. in l. fi. & in l. 2. §. uidentum. ff. ad tertullia. & in pluribus aliis locis post Bal. tñ d. c. 1. episc. uel abb. faciunt not. per Ioan. And. in addit. ad Specu. in tit. de

cc 2 succed.

tor. nō habens ab eo legitimandi potestatem aliquē inuoluntate legitimaui, taliter legitimatus ad bonā ecclesiam, quae legitimis concedi solent, admitti non potest, ex defectu potestatis legitimantis, qui se circa bonā ecclesiasticā intromittere nō potest, facit text. in c. 1. §. naturales. cum ibi not. si de feudo fuerit concessio inter dominum, & agna. & ponunt doct. in l. 1. mod. in c. per uenerabilem. qui filij sint legitimati. Et haec est concludens ratio, super qua tanquā iuris literariis nota non infuso. ¶ Sed ad conclusio- nem casus nostri deueniendo dico, qd dominus Abbas circa hanc rem ad ecclesiam, & Abbatiam propter lineam finitam deuolutam, si uellet eam pro ecclesia, & Abbatia retinere, & illam in eius bonis incorporare, certe potest, quibuscumque extraneis, & non descendētibz primi emphyteotae exclusis, quales est uxor, quae bona emphyteotica nunquam aliquo modo cederetur uocata, nisi hoc in inuestitura expressē dictum esset, ut in §. emphyteosim. in auth. de non alien. argumētum. rebus. Quo uero ad fororē praedictam ultimi decedentis, si intentionis dicti Abbatris esset, bona in aliquem transferre, dictam fororē, quae de descendētibz primi emphyteotae dicitur, libere de acquitate à iure approbata renouare, alioquin illi iniuriam faceret, & ipsa iustā querelam, & fortē appellandi causam haberet, ut uidetur uel doctores magis communiter in locis allegatis post Bart. in d. §. permittitur. & Alex. & alios in d. l. i. mihi, & Titio. & habetur per Ioan. de Imol. in suo consilio incipien. Petrus de Pannolini, quem sequitur Alex. in d. l. si mihi, & Titio. col. penult. & in cons. 61. col. 2. lib. 7. qui uolunt, quod, finita linea, si dominus hoc est ecclesia uelit alios inuestire, teneatur magis inuestire agnatos, & descendētes primi emphyteotae, si sint haeredes, quā alios; & hoc etiā est de morte Petri de Ancha. in cons. 133. & Fulgosi in cons. 17. post glo. in d. §. permittitur. & hoc ego in uacando semper sequebat, quicquid senserit Deci. in cons. 131. declarando, & distinguendo tamen, ut alius penitus consulendo dixi; quare securius procedendo melius erit, ut praefatus dominus Abbas de nouo dictam rem praefatae sorori concedat. Et haec est sententia mea. Laus Deo.

S V M M A E.

Femina emphyteosi ecclesiastica, ad quam femina admitteretur, siue masculis non extantibus, semel à masculo exclusa superest, & moriente ultimo emphyteotae, siue ipsa superstitē filia prioris emphyteotae semel exclusa, emphyteosim ad ecclesiam deuoluta, & filia ad eam exclusa mortua non admittitur. Et tanto magis, si statum loci quoad successionem hereditatis spectetur, ut feminae, & per eam descendentes propter masculum excluduntur taliter, quod amplius admitti non possunt. Item in quibus ex filia femina, num. 4. Nisi filia femina esset exclusa per hac uerba donec, seu quousque masculus extiterit. Filia femina semel à masculo perpetuo exclusa, nepotes quoque ex illa dantur perpetuo exclusi, nec mors masculorum illis prodest. Emphyteosim, propter lineam deficiētem, in illius renouatione proximiores ultimi decedentis praefereendi sunt proximioribus primi conductoris. Et non renouari uelire tenetur. Decem, si ipsa ultimi decedentis essent haeredes.

E P I T O M E.

Emphyteosim ecclesiasticam pro se, filiis, & nepotibus concessam, quae ex decreto, & statuto loci finita, seu masculis nō extantibus ad foeminas transire